

φανῆτε ἀνάξιοι τῶν προσδοκιῶν αὐτῆς καὶ τοῦ λαμ-
προῦ παρελθόντος τῶν πραγμάτων ἡμῶν Μακεδόνων.
Μνημονεύετε ἀπανταχοῦ καὶ πάντοτε τῶν ἡγουμέ-
νων ἡμῶν, τῶν καλοθελητῶν καὶ φίλων ἡμῶν δι-
δασκάλων, οἵτινες αὐτὰ πάντα τοῖς πᾶσιν ἐγένοντο,
ἵνα τοὺς πάντας ἐξ ὑμῶν κερδήσωσιν ἢ. Ἔχετε
πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν τὰ ὁποῖα ὀρεῖσθε ἐν τῇ
κοινωνίᾳ γρῆν, καὶ μὴ λησμονεῖτε τὴν εὐθύνην, εἰς
ἣν καὶ σήμερον ὑπόκεισθε, μέλλοντες νὰ δώτετε
λόγον τῶν ἐν τῷ Σχολείῳ πράξεων ὑμῶν, ἐξετάσεις
ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐδιδάχθητε μαθημάτων. Ἀλλὰ μὴ
δειλιάτε· τὰ ἔργα ἡμῶν δὲν ἦσαν ἔργα σκότους,

ἀλλὰ φωτός. Οἱ ἀκροαταὶ ὑμῶν εἶνετι γονεῖς, εἶνετι
πολίται, εὐμενεῖς ἐπικριταὶ καὶ αὐτῶν τῶν ἐλλεί-
ψεων, τυχόν· διότι γνωρίζουσιν ἐκ πείρας ὅτι αὐτὸ ἐν
ἅπασιν τὸ τέλειον ἀδύνατον, ἢ πολλῶν δὲ μᾶλλον
ἡμῶν, οἵτινες καὶ νέοι ἐτι εἴσθε καὶ ἀσυνήθεις μάλι-
στα εἰσέτι εἰς τὴν ποικιλίαν τῶν μαθημάτων καὶ
τὴν καλὴν καὶ τακτικὴν χρῆσιν τοῦ μαθηματικοῦ
βίου. Θαρρῆτε λοιπὸν καὶ ἐφέτος καὶ προσέλθετε
μετ' αἰδοῦς καὶ σεβασμοῦ, ἀφοῦ προηγουμένως ἐπι-
καλεσθῆτε τὴν ἐξ ὕψους βοήθειαν καὶ τὴν εὐχὴν τῆς
πατρίδος μετ' ἡμῶν πνευματικῶν.

Η ΚΥΡΙΑ ΛΕΒΡΥΝ.

—000—

Τὴν εἰκόνα τῆς Κυρίας Λεβρυῶν (Louise-Elisa-
beth Vigée Le Brun) παραθέτομεν ἐνταῦθα, μό-
νον διότι ὑπῆρξε γυνὴ ὠραία, γενναία καὶ διακεκρι-
μένη τεχνίτις. Γεννηθεῖσα ὑπὸ ζωγράφου, ἐδιδάχθη
ὑπ' αὐτοῦ τὰς πρώτας εἰδήσεις τῆς ζωγραφίας, συν-
τελεσάντων εἰς τοῦτο καὶ ἄλλων τεχνιτῶν, φίλων
τοῦ πατρὸς τῆς. Τοιαύτην δὲ εἶχε κλίσιν ἢ νέα εἰς

ταύτην τὴν τέχνην, ὥστε δεκαπενταετῆς ἐτι ἐξι-
στῆρθε θυμωσαίως τὸ ὁμοίωμα τῆς μητρὸς τῆς·
Ἰπανδρευθεῖσα τὸν 1780 τὸν Κ. Le Brun, πλούσιον
εἰκότων ἔμπορον, ἐγένετο μέλος τῆς Ἀκαδημίας εἰς
ἣν προσέφερε πρῶτον τὴν εἰκόνα τοῦ Ἰωσήφ Βερνέτ,
μεγάλου τεχνίτου, καὶ τὸ 1787 ἐζωγράφισα τὴν
βασίλισσαν Μαρίαν Ἀντωνίαν.
Εἶχε δὲ φθάσει εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς δόξης καὶ τοῦ
πλοῦτος, ὅτε ἡ ἐπανάστασις ἠνάγκασεν αὐτὴν ν' ἀ-
παρνηθῆ καὶ τοῦτον καὶ ἐκείνην· διότι, ὡς ζωγρα-
φίσασα τὴν εἰκόνα τῆς ἀτυχοῦς βασίλισσας, ἐμελ-

λε καὶ αὐτὴ νὰ ὑποστῇ τὴν αὐτὴν τύχην. Προλαβοῦσα λοιπὸν ἀνεχώρησε καὶ περιήλθε τὴν Εὐρώπην, ὅπου ἀξιολόγου ἔτυχεν ὑποδοχῆς. Καὶ ἐν Ναπολὶ μὲν ἐξωγράφησε τὴν διαβόητον ἐρωμένην τοῦ Νέλσονος, τὴν Κ. Ἀμιλτον, ἐν Ρώμῃ δὲ τὴν αὐτοκράτειραν Μαρίαν καὶ ἐκυτὴν, ὅπως δημοσιεύομεν αὐτὴν ἐνταῦθα, ἐν Πετροπόλει Αἰκατερίνην τὴν Β. καὶ τὰς δουκίσσας Ἐλένην καὶ Ἀλεξάνδραν, ἐν Βερολίνῳ τὴν βασίλισσαν τῆς Πρωσσίας, καὶ ἐν Λονδίῳ τὴν τοῦ ἡγεμονόπαιδος καὶ διαδόχου.

Ἐπανελθοῦσα τὸ 1801 ἔτος εἰς Γαλλίαν, ἐξέθηκεν εἰς τὸ ἐπικροτοῦν δημόσιον τὰς εἰκόνας τῆς Καταλάνης, τῆς Στάελ, τοῦ βασιλέως τῆς Πολωνίας Πονιατόφσκη, τῆς δουκίσσης Κλεβης καὶ ἄλλων. Ἐξέθηκε δὲ καὶ τὴν εἰκόνα τῆς κατατομηθείσης βασιλίσσης, μὴ φοβουμένη πλέον νὰ πάθῃ καὶ αὐτὴ ὅ,τι καὶ ἡ ἀπεικονισθεῖσα.

Ἀπέθανε δὲ τὸ 1842 ἔτος, προβιβηκυῖα μὲν τὴν ἡλικίαν, ἀλλ' ὁσημέραι ζωγραφούσα, ἐνίοτε δὲ συγγράφουσα καὶ τὰς Ἀγαπηθείσας αὐτῆς.

Ὡς εἶπομεν ἀνωτέρω, ἡ Κ. Λεβρὺν ὑπέβη γενναία, φιλάνθρωπος καὶ μέχρις ἀσωτίας φιλελεῖμων· ἐπειδὴ δὲ δὲν ἀπέβηκε πώποτε τὰς αἰτήσεις τῶν δυστυχῶν, κατήντησεν ἄσουλον αὐτῶν ὁ οἶκος τῆς καὶ οὐ μόνον τῶν δυστυχῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν προσπιουμένων ἐνδείαν ὅπως ἀπατήσωσιν αὐτήν. Καὶ ὁσάκις ἔλεγέ τις πρὸς αὐτήν, «Κ. Λεβρὺν, πρόσχε διότι σὲ κλέπτουσι ψευδομένοι, — ἡ ἁμαρτία, ἀπεκρίνετο, εἰς τὸν λαιμὸν τῶν. Πλὴν τούτου, πῶς νὰ τοὺς διακρίνω, ἀφοῦ οἱ πλείστοι αὐτῶν κλαίοντες λέγουσιν ὅτι θὰ φρονεθῶσιν ἐξ ἀπελπισίας;»

Ἐκληροδότησε δὲ εἰς τὸ Μουσεῖον τοῦ Λούβρου ὅλας τὰς εἰκόνας τῆς.

Γ Λ Ω Σ Α Ρ Ι Ο Ν

ΤΗΣ ΚΑΘ ΗΜΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ.

(Ἴδε φυλλῆδ. 186, σελ. 423, καὶ 187, σελ. 437.)

— 00000 —

N.

Ναρδέλι. Ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ποτὸν γλυκὺ. Παρὰ τοῦ ἀρχαίου νόρδος.

Νεροπορτία. Ἐν Κέα. Ὁμβρὸς ῥαγδαῖος καὶ καταποντιζών, averse. Νερὸν — πόντος.

Νεροπίον. « Λύγαν νερούλην » ὅχι βρασμένον ὡς τὸ μελάτον.

Νοφέλιον. Ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ἰατρικόν τι ἐκ ῥαδοξόδου, ψωμίου ὀπτῶ καὶ ἡδυόσμου ἢ ἄλλου εὐώδους χόρτου, ἐπιτιθέμενον εἰς τὸν στόμαχον καὶ τοὺς κερπούς τῶν χειρῶν λυποθυμοῦντος ἢ ἀδυνατοῦ,

ἢ να δοθῇ αὐτῷ τόνος, ἀναψυχὴ ἢ νέα ψυχὴ.

Νοτίζω. Ὅπως καὶ οἱ ἀρχαῖοι. « Τὰ ῥῥύχα εἶναι νοτισμένα » ἢ ὑγρά.

Νοσιδα, νοσιδίτσα. Ἐν Ἀθήναις καὶ Αἰγίνῃ. Ἡ ἀλλαχῶν πουλαδίτσα ἢ νοσιδὸς τῶν ἀρχαίων.

Νταρτανίζω. Cahoter. Λέξις πεπονημένη καὶ Νταρτάνισμα. Cahotement. Ἀμφότερα τὰ τ προφέρονται ὡς d.

Νυκτήρι. « Κάμω νυκτερί, » ἐργάζομαι τὴν νύκτα. Elucubration.

Νυστέριον. Τὸ ὄργανον δι' οὗ γίνεται ἡ ἀφαίμαξις, παρὰ τοῦ ἀρχαίου νύσσω.

Νύγι καὶ κρέας. Φίλοι ἀχώριστοι ὡς οἱ ὄνουες ἀπὸ τοῦ κρέατος. Ἐν Μυκόνῳ λέγουσι « φηλὴ κλειστάρι » καὶ ἀλλαχῶ δὲ, « φηλὴ κλειδί. »

Ξ.

Ξαμόνω. Τὸ ἀλλαχῶ σημαδεύω (Ζήτ. τὴν λέξ.)

Ξαροστιζω. « Ἐν Νάξῳ. « Φάγε ὀλίγον ὀπωρικὸν νὰ ξανοστήσης, » νὰ περάσῃ ἡ ἀνοστία τοῦ στόματός σου. Ἐκ-ἀνοστία.

Ξεθεώνω καὶ ξεθεόνομαι. Ὑπερβαλλόντως καπιῶ. « Ἐξεθεώθηκα ἀπὸ τὴν δουλειάν, » καὶ « με ξεθεώσω. » Παρατηρητέον μὴ παράγεται παρὰ τοῦ ἐκθέω τῶν ἀρχαίων.

Ξεκακίζω. « Ὁ καιρὸς ἐξεκάκισεν » ἦτο κακὸς καὶ μετεβλήθη εἰς καλόν. Ἐκ-κακίζω.

Ξελογαίζω. Débaucher. Ἐκ-λόγος.

Ξενογράφος. Ἐν Μυκόνῳ. Ζῆτει χαρὰν.

Ξενομέρον. Ἐν Μυκόνῳ. Ἄλλου μερῶς. « Παιδίον, ζῶον ξενομέρον ».

Ξεπάγιασμα. Ἐν Κωνσταντ. Ἴδε Χιονίστραις. Ἐκ-πάγος.

Ξετιμόνω. Ἐν Ἀθήναις. Ἐκτιμῶ καὶ

Ξεχτιμωτής, ὁ ἐκτιμητής.

Ξεχειλίζω. Ἐκχειλίζω. « Ὁ ποταμὸς ἐξεχειλίσε » καὶ « μὴ ξεχειλίσης τὸ ποτήριον. » Καὶ μεταφορ. « Ἐξεχειλίσε ὁ θυμὸς τοῦ, » ἢ καὶ μόνον ἀξεχειλίσε, « ἦτοι ἐπὶ πολὺ μὲν ἐγένετό τις ἐγκρατῆς ἐκυτοῦ, ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἐξεῖρη. »

Ξερυπίζω. Ἐν Ἀθήναις. Πλύνω τὸν ῥύπον τῶν ῥούχων. Ἐν Κωνσταντινουπόλει λέγουσι « ξεδογάζω τὰ ῥούχα ». Ἐκ-ῥύπος.

Ξεχειμάζω. Hiverner. Ἐκ-χειμών.

Ξιστί. Ἐν Ἀθήναις. Μέτρον ἐλαίου, οἴνου κλ. ἐξ ὀκάδων. Ὁ ξίστης τῶν ἀρχαίων Ἀθηναίων.

Ξυλιά. Coup, καὶ

Ξυλίζω. Donner des coups.

Ξυρισμένος. « Ἐί μοῦτρα ξυρισμένα εἶναι αὐτά; » Quelle mine rechiguée? Λέγομεν καὶ ἐξέονισε τὸ πρόσωπόν τοῦ καὶ « τὰ ἐξόνισεν ὁ καιρὸς, » ἦτοι μετεβλήθη ἐπὶ τὸ κακόν.

Ξεδικαίονω. Ἐν Ἀθήναις. Ἀποδίδω δικαιοσύνην. Ἐκ-δικαίω.

Ξεμυστηρεύομαι. Confier. Ἐκ-μυστήριον.

Ξεροκοκκιρίζω. Ἐρυθρίω ἀπὸ ἐντροπῆν.

Ξεροκαταπίνω. Μεταφ. Ὅσάκις ἀπορεῖ ἢ ἐντρέπεται ν' ἀπαντήσῃ τις εἰς τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ ἐχθ